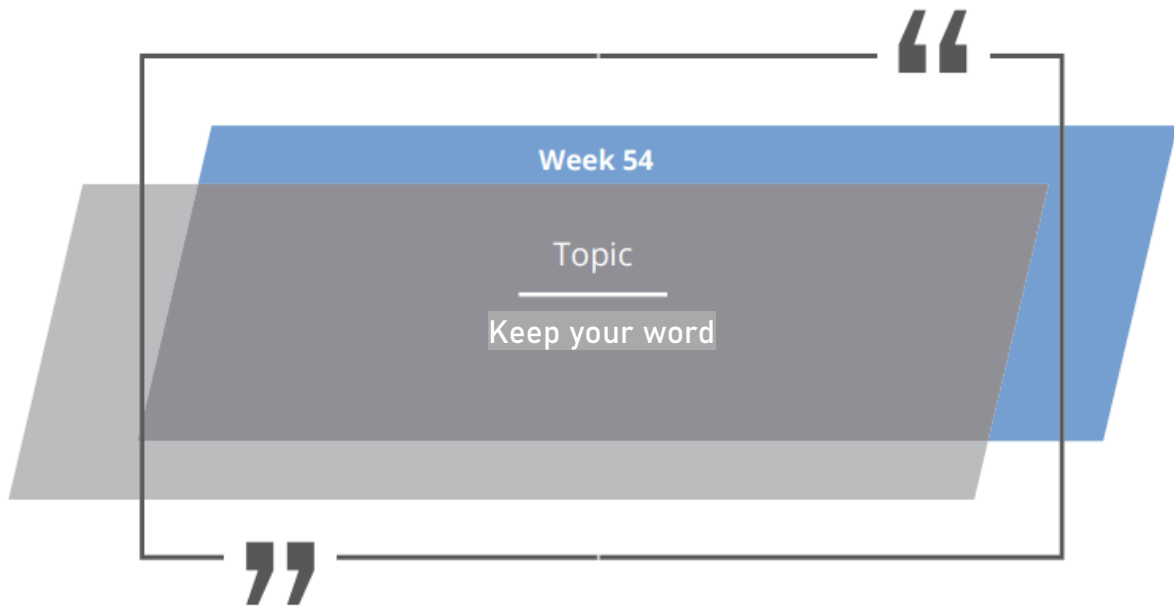

HABRUTA NIGHT

SHAARE ZION

Tonight's learning is sponsored in honor of Mark Faham

Is one allowed to back out of a deal once he paid (movable objects)?

How about if one gave his word and now, he wants to retract, may he do so?

What if the price changed?

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

The curse of **מי שפרע**:

את החבית ונטל ממנה רביעית והושיבה כמו שהיתה וישבת ואחר כך נשברה ודוקא היטה ולא טיילטה ולא נטלה הוא שמשלם הרביעית בלבד ודוקא נשברה אבל החמיצה משלם כולה שהוא גרם לה להתמיץ שכל זמן שהיא מליאה אינה מחמצת ואם מפחית מעט ממנה ממחרת להתמיץ. וזה פי' גריה ידידת אהנו ליה. הגביה ונטל ממנה רביעית ונשברה משלם כולה. אוקמה שמואל כיון שהגביה ליטול ממנה אע"פ שלא נטל משלם כולה דניחא ליה דתייהי הא חבית כולה בסיס לרביעית זו כי בחיות זו הרביעית בתוך החבית משתמרת ואינה מפגינה טעמה ולא ריחה. אבל המגביה ארנקי ליטול ממנה דינר ולא נטל ונגנב או נאבד עלתה בחיך:

הדרן עלך הפקדו

הזהב קונה את הכסף והכסף אינו קונה את הזהב כך היה רבי שונה בזקנותו מאי טעמא אידיד דכסף הוא חרף הוה טיבעא דהבא דליתיה חרף הוה פירא. וקני ליה פירא לטיבעא יכן הלכה.

בו טרה חו שיש בו טרה שחיה חשבה וח"ת מה בין אסימון שאין עליו לורה למטות הגיתין לסימון צבית המרחץ דאמרי' בגמ' (שפ) ושין רבי דוסא דאמר מחללין על אסימון מודה שאין מחללין על מטות הגיתין כו' ויש לומר דאסימון הס מטות שטעשו צרוחצ וצטווי וצמסקל המטבע היואל צטיר וצדצר מוטעט יצציעו הרצה מהם ולכך מחללין על אסימון ור"ת מפרש דאסימון יש זה לורה ואינה יולאה צהולאה וח"ת צגמרא קאמר רבי דוסא דאמר מחללין על אסימון ורבי ישמעאל אמרו דבר אחד דתיאל ולרה הכסף לרבות כל דבר הנלצר ציד דצרי רבי ישמעאל ר"ע אומר לרבות דבר שיש בו לורה משמע דרבי ישמעאל לא צעי לורה ואסימון יש בו לורה וח"ת היאך אמרו דבר אחד ויש לומר לרבות כל דבר הנלצר ציד אע"פ שאינו יולא צהולאה אך שיהיה בו לורה כל דהו ור"ע צעי לורה חשובה שתלא צהולאה אך יולאה לגמרי לא צעי מדליוטריך לרצויו ולפי' רש"י אחי שפיר: נעשה

הזהב קונה את הכסף הכסף אינו קונה את הזהב והנחשת קונה את הכסף והכסף אינו קונה את הנחשת ומעות הרעות קונות את היפות והיפות אינן קונות את הרעות אסימון קונה את המטבע והמטבע אינו קונה את אסימון משלמלין קונין את המטבע מטבע אינו קונה את המשלמלין (א) (זה הכלל) כל המשלמלים קונין זה את זה כיצד משך הימנו פירות ולא נתן לו מעות אינו יכול לחזור בו ונתן לו מעות ולא משך הימנו פירות יכול לחזור בו אבל אמרו מי שפרע מאנשי דור המבול ומדור הפלגה הוא עתיד להפרע ממי שאינו עומד בדבורו רבי שמעון אומר כל שהכסף בידו ידו על העליונה: **גב' מתני ליה רבי שמעון בריה הוהב קונה את הכסף א"ל רבי שנית לנו בילדותיך הכסף קונה את הוהב ותחזור ותשנה לנו בזקנותיך הוהב קונה את הכסף** בילדותיך סבר דהשיב מאי סבר בילדותיה סבר דהשיב הוה טבעא כספא דלא חשיב הוה פירא וקני ליה פירא לטבעא בזקנותיה סבר כספא דחרף

הכסף חינו קונה את הזהב שאם נתן לו דינרי הכסף תחילה לא קנה ויכולין שיהיה לחזור דמטבע כסף הוה מטות משום דחריפי לנתן צהולאה ודינר זה צהו אלף כשאר מטלטלין ופירות ומטות אינן קונות עד שימשוך המטלטלין אבל משיכת המטלטלין קונה ואין אחד מהם יכול לחזור בו. ובגמ' מפרש טעמא איכא דילוף משיכה מן התורה ואיכא דמוקי לה בתקנתא דרבנן: **הנחשת** פרוטות של נחושת: קונה את הכסף. דינרין של כסף או כל מטבע של כסף כולן טעם אחד להם מי שטבעו תשוב לטבעו הוה מטות ואינו קונה ומי שאין טבעו תשוב וחרף הוה כפירות ומשיכתן הוה קיום דבר: **מעות הרעות**. שנספלו: אסימון. שאין עליו לורה פלדון' בלע"ז זוחים עגולין ומוכנים לזור עליהם את הלורה צחותם שקורין קוי"ץ: **כל המטלטלין קונין זה את זה**. בין בתורת חליפין שהחליף אלו באלו כיון שמשך האחד קנה חבירו את שלו בין בתורת דמים צכמה תתן לי את שלך צכך וכך זה חוזר ואומר לו צכמה תתן לי שלך צכך וכך ונתרלו ומשך האחד נתקיימו הדברים. והא"ו כל לאתויי אפי' כים מלא מטות צכים מלא מטות כדריש לחזור בו אפילו לוקח ואתא ר"ש למימר מוכר שהכל בידו הוה דיכול לחזור בו אבל לוקח אין יכול לחזור בו. ובגמ' מפרש טעמא: **גמ':**

The Mishnah illustrates the laws stated above.^[13]

How so? — If [the buyer] took the produce from [the seller] but did not give him the money for it, [neither one] can renege, because taking the merchandise finalizes the transaction. **How so? — If [the buyer] gave [the seller] the money, but did not take the produce from him, [either one] can legally renege, since the transaction has not yet been legally finalized.** **But [the Sages] said about one who exercises his legal right to renege after the money has been paid: הַפְּלֵגָה — "The One Who exacted retribution from the people of the Generation of the Flood and from the Generation of the Dispersion,"** ^[15] **הוא עתיד להפרע ממי שאינו עומד — He will ultimately exact retribution from someone who does not abide by his word!"** ^[16]

Keeping your word:

עין משפט
גר מצוה

מט.

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

א תלמידי רבי יוחנן
ב תלמידי רבי יוחנן
ג תלמידי רבי יוחנן
ד תלמידי רבי יוחנן
ה תלמידי רבי יוחנן
ו תלמידי רבי יוחנן
ז תלמידי רבי יוחנן
ח תלמידי רבי יוחנן
ט תלמידי רבי יוחנן
י תלמידי רבי יוחנן
יא תלמידי רבי יוחנן
יב תלמידי רבי יוחנן
יג תלמידי רבי יוחנן
יד תלמידי רבי יוחנן
טו תלמידי רבי יוחנן
טז תלמידי רבי יוחנן
יז תלמידי רבי יוחנן
יח תלמידי רבי יוחנן
יט תלמידי רבי יוחנן
כ תלמידי רבי יוחנן
כא תלמידי רבי יוחנן
כב תלמידי רבי יוחנן
כג תלמידי רבי יוחנן
כד תלמידי רבי יוחנן
כה תלמידי רבי יוחנן
כו תלמידי רבי יוחנן
כז תלמידי רבי יוחנן
כח תלמידי רבי יוחנן
כט תלמידי רבי יוחנן
ל תלמידי רבי יוחנן
לא תלמידי רבי יוחנן
לב תלמידי רבי יוחנן
לד תלמידי רבי יוחנן
לה תלמידי רבי יוחנן
לו תלמידי רבי יוחנן
לז תלמידי רבי יוחנן
לח תלמידי רבי יוחנן
לט תלמידי רבי יוחנן
מ תלמידי רבי יוחנן
מא תלמידי רבי יוחנן
מב תלמידי רבי יוחנן
מג תלמידי רבי יוחנן
מד תלמידי רבי יוחנן
מה תלמידי רבי יוחנן
מו תלמידי רבי יוחנן
מז תלמידי רבי יוחנן
מח תלמידי רבי יוחנן
מט תלמידי רבי יוחנן
נא תלמידי רבי יוחנן
נב תלמידי רבי יוחנן
נג תלמידי רבי יוחנן
נד תלמידי רבי יוחנן
נה תלמידי רבי יוחנן
נו תלמידי רבי יוחנן
נז תלמידי רבי יוחנן
נח תלמידי רבי יוחנן
נט תלמידי רבי יוחנן
סא תלמידי רבי יוחנן
סב תלמידי רבי יוחנן
סג תלמידי רבי יוחנן
סד תלמידי רבי יוחנן
סה תלמידי רבי יוחנן
סז תלמידי רבי יוחנן
סח תלמידי רבי יוחנן
סט תלמידי רבי יוחנן
עא תלמידי רבי יוחנן
עב תלמידי רבי יוחנן
עג תלמידי רבי יוחנן
עד תלמידי רבי יוחנן
עה תלמידי רבי יוחנן
עז תלמידי רבי יוחנן
עח תלמידי רבי יוחנן
עט תלמידי רבי יוחנן
פא תלמידי רבי יוחנן
פב תלמידי רבי יוחנן
פג תלמידי רבי יוחנן
פד תלמידי רבי יוחנן
פה תלמידי רבי יוחנן
פו תלמידי רבי יוחנן
פז תלמידי רבי יוחנן
פח תלמידי רבי יוחנן
פט תלמידי רבי יוחנן
קא תלמידי רבי יוחנן
קב תלמידי רבי יוחנן
קג תלמידי רבי יוחנן
קד תלמידי רבי יוחנן
קה תלמידי רבי יוחנן
קז תלמידי רבי יוחנן
קח תלמידי רבי יוחנן
קט תלמידי רבי יוחנן
קכא תלמידי רבי יוחנן
קכב תלמידי רבי יוחנן
קכג תלמידי רבי יוחנן
קכד תלמידי רבי יוחנן
קכה תלמידי רבי יוחנן
קכו תלמידי רבי יוחנן
קכז תלמידי רבי יוחנן
קכח תלמידי רבי יוחנן
קכט תלמידי רבי יוחנן
קל תלמידי רבי יוחנן
קלא תלמידי רבי יוחנן
קלב תלמידי רבי יוחנן
קלג תלמידי רבי יוחנן
קלד תלמידי רבי יוחנן
קלה תלמידי רבי יוחנן
קלו תלמידי רבי יוחנן
קלז תלמידי רבי יוחנן
קלח תלמידי רבי יוחנן
קלט תלמידי רבי יוחנן
קמא תלמידי רבי יוחנן
קמב תלמידי רבי יוחנן
קמג תלמידי רבי יוחנן
קמד תלמידי רבי יוחנן
קמה תלמידי רבי יוחנן
קמו תלמידי רבי יוחנן
קמז תלמידי רבי יוחנן
קמח תלמידי רבי יוחנן
קמט תלמידי רבי יוחנן
קנא תלמידי רבי יוחנן
קנב תלמידי רבי יוחנן
קנג תלמידי רבי יוחנן
קנד תלמידי רבי יוחנן
קנה תלמידי רבי יוחנן
קנו תלמידי רבי יוחנן
קנז תלמידי רבי יוחנן
קנח תלמידי רבי יוחנן
קנט תלמידי רבי יוחנן
קסא תלמידי רבי יוחנן
קסב תלמידי רבי יוחנן
קסג תלמידי רבי יוחנן
קסד תלמידי רבי יוחנן
קסה תלמידי רבי יוחנן
קסז תלמידי רבי יוחנן
קסח תלמידי רבי יוחנן
קסט תלמידי רבי יוחנן
קעא תלמידי רבי יוחנן
קעב תלמידי רבי יוחנן
קעג תלמידי רבי יוחנן
קעד תלמידי רבי יוחנן
קעה תלמידי רבי יוחנן
קעז תלמידי רבי יוחנן
קעח תלמידי רבי יוחנן
קעט תלמידי רבי יוחנן
קפא תלמידי רבי יוחנן
קפב תלמידי רבי יוחנן
קפג תלמידי רבי יוחנן
קפד תלמידי רבי יוחנן
קפה תלמידי רבי יוחנן
קפו תלמידי רבי יוחנן
קפז תלמידי רבי יוחנן
קפח תלמידי רבי יוחנן
קפט תלמידי רבי יוחנן
קפז תלמידי רבי יוחנן
קפח תלמידי רבי יוחנן
קפט תלמידי רבי יוחנן
קפז תלמידי רבי יוחנן
קפח תלמידי רבי יוחנן
קפט תלמידי רבי יוחנן

אלא משכון דתפס. למאי תפס אס לא ליהו משכון תתח שויי וכההיא מיהא לא קרינא ביה לא ניבוס: אינו משמט ככולו כלומר אינו משמט כלל: מכלל דר' יהודה בר' קטיבא הוא: במאי דנקיטת זויי הב להו. ואי לא מקבלת מי שפרע: ואיך. המותר: דברים ניכסו. בלא מעות. רב לטעמיה דאמר כנגדו הוא קונה: הין ככלל איהו. שההין יב' לוגין ואיפה שלשה סאין שהן ע"ב לוגין: אלא היה הן שלך בר' כלומר כשהתה מדבר הן הו לאו קיים דכריך והאדק אחוס: שלא ידבר אחד כפה בר' כשעה שהיא אומר הדבור לא יהא כדעתו לטעמא אבל אס נסתנה השטר לאחר זמן והוא תורו בו לפי שיעור השטר אין כחן חסרון אמנה: אבל אמרו חכמים בר' טיפא קתני התזור בו אין רוח חכמים טוהה הימנו. אמנא יב' כהן משום מחוסרי אמנה: תנאי היא. דלשכתן רבי יוחנן בן מתיה דפליג: מעשה בר' יוחנן בר' משנה היא כהשוכר את הפועלים שטה את כט לחזור כהנא עד שלא יהאילו המלחכה ולפסוק להם מזונות קלים: לא סמכא דעתיהו. טל דברי הנין: מימר אמר קמיה. כבר הודיעו מה פסק טל ונתניה: מי אמר רבי יוחנן הכי. דים דבריהם משום חסרון אמנה: וטל לחזור בו. וקטיבא לן יכול שפיטא דהא לא סמך ואין כח כד' לטעו: אלא. ודאי טל כרתך מותר לחזור בו קאמר ואשמעין דאילו חסרון אמנה ליכא: מודה ר'

אלא משכון דתפס. למאי תפס אס לא ליהו משכון תתח שויי וכההיא מיהא לא קרינא ביה לא ניבוס: אינו משמט ככולו כלומר אינו משמט כלל: מכלל דר' יהודה בר' קטיבא הוא: במאי דנקיטת זויי הב להו. ואי לא מקבלת מי שפרע: ואיך. המותר: דברים ניכסו. בלא מעות. רב לטעמיה דאמר כנגדו הוא קונה: הין ככלל איהו. שההין יב' לוגין ואיפה שלשה סאין שהן ע"ב לוגין: אלא היה הן שלך בר' כלומר כשהתה מדבר הן הו לאו קיים דכריך והאדק אחוס: שלא ידבר אחד כפה בר' כשעה שהיא אומר הדבור לא יהא כדעתו לטעמא אבל אס נסתנה השטר לאחר זמן והוא תורו בו לפי שיעור השטר אין כחן חסרון אמנה: אבל אמרו חכמים בר' טיפא קתני התזור בו אין רוח חכמים טוהה הימנו. אמנא יב' כהן משום מחוסרי אמנה: תנאי היא. דלשכתן רבי יוחנן בן מתיה דפליג: מעשה בר' יוחנן בר' משנה היא כהשוכר את הפועלים שטה את כט לחזור כהנא עד שלא יהאילו המלחכה ולפסוק להם מזונות קלים: לא סמכא דעתיהו. טל דברי הנין: מימר אמר קמיה. כבר הודיעו מה פסק טל ונתניה: מי אמר רבי יוחנן הכי. דים דבריהם משום חסרון אמנה: וטל לחזור בו. וקטיבא לן יכול שפיטא דהא לא סמך ואין כח כד' לטעו: אלא. ודאי טל כרתך מותר לחזור בו קאמר ואשמעין דאילו חסרון אמנה ליכא: מודה ר'

א ונתנה...
ב ונתנה...
ג ונתנה...
ד ונתנה...
ה ונתנה...
ו ונתנה...
ז ונתנה...
ח ונתנה...
ט ונתנה...
י ונתנה...
יא ונתנה...
יב ונתנה...
יג ונתנה...
יד ונתנה...
טו ונתנה...
טז ונתנה...
יז ונתנה...
יח ונתנה...
יט ונתנה...
כ ונתנה...
כא ונתנה...
כב ונתנה...
כג ונתנה...
כד ונתנה...
כה ונתנה...
כו ונתנה...
כז ונתנה...
כח ונתנה...
כט ונתנה...
ל ונתנה...
לא ונתנה...
לב ונתנה...
לד ונתנה...
לה ונתנה...
לו ונתנה...
לז ונתנה...
לח ונתנה...
לט ונתנה...
מ ונתנה...
מא ונתנה...
מב ונתנה...
מג ונתנה...
מד ונתנה...
מה ונתנה...
מו ונתנה...
מז ונתנה...
מח ונתנה...
מט ונתנה...
נא ונתנה...
נב ונתנה...
נג ונתנה...
נד ונתנה...
נה ונתנה...
נו ונתנה...
נז ונתנה...
נח ונתנה...
נט ונתנה...
סא ונתנה...
סב ונתנה...
סג ונתנה...
סד ונתנה...
סה ונתנה...
סז ונתנה...
סח ונתנה...
סט ונתנה...
עא ונתנה...
עב ונתנה...
עג ונתנה...
עד ונתנה...
עה ונתנה...
עז ונתנה...
עח ונתנה...
עט ונתנה...
פא ונתנה...
פב ונתנה...
פג ונתנה...
פד ונתנה...
פה ונתנה...
פו ונתנה...
פז ונתנה...
פח ונתנה...
פט ונתנה...
קא ונתנה...
קב ונתנה...
קג ונתנה...
קד ונתנה...
קה ונתנה...
קז ונתנה...
קח ונתנה...
קט ונתנה...
קכא ונתנה...
קכב ונתנה...
קכג ונתנה...
קכד ונתנה...
קכה ונתנה...
קכו ונתנה...
קכז ונתנה...
קכח ונתנה...
קכט ונתנה...
קל ונתנה...
קלא ונתנה...
קלב ונתנה...
קלג ונתנה...
קלד ונתנה...
קלה ונתנה...
קלו ונתנה...
קלז ונתנה...
קלח ונתנה...
קלט ונתנה...
קמא ונתנה...
קמב ונתנה...
קמג ונתנה...
קמד ונתנה...
קמה ונתנה...
קמו ונתנה...
קמז ונתנה...
קמח ונתנה...
קמט ונתנה...
קנא ונתנה...
קנב ונתנה...
קנג ונתנה...
קנד ונתנה...
קנה ונתנה...
קנו ונתנה...
קנז ונתנה...
קנח ונתנה...
קנט ונתנה...
קסא ונתנה...
קסב ונתנה...
קסג ונתנה...
קסד ונתנה...
קסה ונתנה...
קסז ונתנה...
קסח ונתנה...
קסט ונתנה...
קעא ונתנה...
קעב ונתנה...
קעג ונתנה...
קעד ונתנה...
קעה ונתנה...
קעז ונתנה...
קעח ונתנה...
קעט ונתנה...
קפא ונתנה...
קפב ונתנה...
קפג ונתנה...
קפד ונתנה...
קפה ונתנה...
קפו ונתנה...
קפז ונתנה...
קפח ונתנה...
קפט ונתנה...
קפז ונתנה...
קפח ונתנה...
קפט ונתנה...
קפז ונתנה...
קפח ונתנה...
קפט ונתנה...

תורה אור השלם
1 מאני צדק אכי צדק
אימט צדק ודין צדק
יהיה לכם אכי י'
אליהם אשר יוצאני
אחכם מן ארץ מצרים.
בבאבאבא

מדין הש"ס
כט ור' יוחנן אמר כי חסם
סין בר' ר' חסם כ'
דכתיב: אם תהא שאל

תורה אור השלם
1 מאני צדק אכי צדק
אימט צדק ודין צדק
יהיה לכם אכי י'
אליהם אשר יוצאני
אחכם מן ארץ מצרים.
בבאבאבא

רבינו חננאל
איתמר דברים כלל פקוד
רב אמר דברים בו אין בו
ששים מחוסרי אמנה ורבי
יוחנן אמר יש בו ששים
מחוסרי אמנה. ומתבין
לרב מורי יוסי דאמר הן
שליך ולא שלך צדק
ופריך אבי תרתי שלא
יזכר את כפה דאמנא
בלב. טוב מתבין ליה
הא דתנא ר' יוחנן אמר
טלית קונה דינא ורב
ובני ופרקי תנא היא
יש תנא שאני דברים
אין בן ששים מחוסרי
אמנה והוא ר' יוחנן
בן מתיה ופוסתה היא.
ולא עמדה כהנא וקיימא
לן בר' יוחנן. ומסקיה
זמי אמר רבי יוחנן הכי
והאמר ר' יוחנן האומר
לחזירי מתנה אני נותן
לך חומר לחזירי ופרקי
ההם כהנה מידתה שיהו
דלא סמכא דעתיה דתתיל
ולפיקין אין בה ששים
מחוסרי אמנה אבל כהנא
מועפת ודכתיב דעתיה
ההם אמר יוחנן דאית

The Gemara records a related incident:
It once happened that [some people] gave Rav Kahana money as a down payment on linen. — Later, before they took possession

of their purchase, linen appreciated in price and R' Kahana wished to renege on the agreement, he came before Rav for a ruling — He said to him: The linen for which you have taken money — But the rest is merely words (i.e. verbal commitment), and failure to abide by one's words does not constitute a lack of trustworthiness.

The Gemara discusses Rav's opinion further:
For it was stated in reference to words (i.e. a verbal commitment): Rav says that reneging on [such a commitment] does not constitute a lack of trustworthiness, while R' Yochanan says that reneging on [such a commitment] does constitute a lack of trustworthiness.

The Gemara challenges Rav:

רבי יוסי ברבי יהודה אומר — **They raised an objection** from the following Baraisa: ר' יוסי ברבי יהודה אומר — **WHAT IS** the purpose of SCRIPTURE STATING: A CORRECT HIN?^[11] וְהִיא הִיא — SURELY A HIN WAS INCLUDED IN THE EPHAH mentioned earlier in that verse!^[12] אֲלֵא לומר לך — RATHER, it comes TO TELL YOU שִׁיחָא הוּן שְׁלָךְ צָדֵק — THAT YOUR “YES” must be CORRECT,^[13] וְלֵאוּ שְׁלָךְ צָדֵק — AND YOUR “NO” must be CORRECT. This indicates that, contrary to Rav’s assertion, it is forbidden to renege on a verbal commitment.

The Gemara answers:

אמר אביי — **Abaye said:** ההוא שלא ידבר אחר בפה ואחר בלב — **That Baraisa means that one should not say one thing with one’s mouth while meaning another thing in one’s heart.** When *making* a verbal commitment one must be sincere.^[14] This is not comparable to Rav’s permit, which applies only to one who was sincere at the time of the commitment, and decided to renege later on.^[15]

The Gemara raises another challenge against Rav’s ruling:

ר' שמעון אומר — **They raised an objection** from the following Baraisa: ר' שמעון אומר — **EVEN THOUGH** [THE SAGES] HAVE SAID וְהָבָה דִּינָר — that the buyer’s taking of THE CLOAK ACQUIRES THE GOLD DINAR for the seller, וְאֵין דִּינָר וְהָבָה קוֹנֵה טְלִית, i.e. the one who gave the gold *dinar* can renege,^[16] מִכֵּל מְקוּם כִּי הִלְכָה — and IN ANY EVENT, despite the fact that one who reneges will be punished, **THIS IS THE LAW**, viz. that he can renege.^[17] אָבֵל אָמְרוּ — NEVERTHELESS [THE SAGES] SAID: מִי שִׁפְרַע מֵאֲנָשֵׁי דוֹר הַמְּבֹול — THE ONE WHO EXACTED

וּמֵאֲנָשֵׁי דוֹר הַפְּלִגָּה — AND FROM THE PEOPLE OF THE GENERATION OF THE FLOOD הַפְּלִגָּה — AND FROM THE PEOPLE OF THE GENERATION OF THE DISPERSION, etc., הוּא עֲתִיד לִיִּפְרַע מִמֵּי שְׂאִינוּ עוֹמֵד, etc., כְּדִיבּוֹר — HE WILL ULTIMATELY EXACT RETRIBUTION FROM ONE WHO DOES NOT ABIDE BY HIS spoken WORD. At the end of this Baraisa, R’ Shimon states that it is improper to renege on an oral commitment, even before any money has changed hands.^[18] This last point contradicts Rav’s assertion that reneging on an oral commitment is not considered a lack of integrity. — ?

The Gemara answers that Rav’s view is not refuted by the preceding Baraisa, because there is alternative Tannaic support for his view:

תנאי היא — **This is a matter of dispute between Tannaim.** דְּהֵנֵן — **For we have learned in**

We will continue Gemara portion next week

Mishna in Shivit:

תפח תוספות יום טוב **שביעית פרק י** ר עוסיה במבטואר **ציונים**

ולכא ליקורא אלא אין חכמים מתחיקים לו טונה שלא כל אחד מהם לחזור בו, ואף על פי שנתן המטות אין הלכותו לכך וכן נראה לשון רש"י (ועי' בפ"ג דלכות משנה י' בפירוט רוח חכמים טוהה הימנו): נקנין קן המקיים את דבריו ואינו פחר בו ואפילו לא משך במשיכה. עי' מ"ט במשנה כ' פרק ג' דדמאי: וכו' רוח חכמים טוהה הימנו, דהכי תניא, איפת זקק והין המקיים דבריו רוח חכמים טוהה הימנו. בלא נתינת דמים מיירי שלם נתן הדמים לא קני לאס מחל בו לזין רוח חכמים טוהה הימנו אלא שפומד כמי שפרע כדמין בפ"ד דבבא מציעא. והכי אימא התם בגמרא החחר מדכריס אין לנו אלא שאין רוח חכמים טוהה הימנו. דכריס ואיכא בהדיהו מעוט קאי כאלל ר"ל כאלל אמרו מי שפרע וכו'. ח"ט הרמב"ם וכל המטלטלים נקנין במשיכה וכל זמן שלא ימשוך יכול כל אחד מהם לחזור בלאסה סמוכה ואפי' אסר נתינת המטות כלומר מן הרין ומיהו קאי כאלל ומ"ט הר"ג דהכי קמיא איפת זקק והין זקק שיהא לאו שלך זקק והין זקק. הכי תניא בפ' הובב דף מט ר' יוסי בר יהודה אומר מה ת"ל הין זקק והלא הין כאלל איפה היה נדחין ייב לזין ואיפה ג' שאין שהן ע"ג לזין אלא לומר לך שיהא הין שלך זקק ולאו שלך זקק. ואפי"ג דנקרא לא כתיב אלא הין מכלל הן אחת שומע לאו כי טעם אחד לטניהם ויאקמחא בעלמא הוא דאלמיה איכ טעור בעשה ה"ל למחין): פליק מסכת שביעית

תוספות חדשים
רוח חכמים טוהה הימנו. עין רש"י ונ"ק דף נ"ד פ"ג דה"ט דף נ"ט פ"ג דה"ט (ש"ח):

תוספות חדשים
רוח חכמים טוהה הימנו. עין רש"י ונ"ק דף נ"ד פ"ג דה"ט דף נ"ט פ"ג דה"ט (ש"ח):

פירוש המשניות להרמב"ם
ואמרי אחר נתינת המטות ועוד יתבאר זה במקומו: אבל כל המקיים דבריו ורחיב עצמו להיות משאו ומתנו באמונה ולא חוזר בו ואע"פ שאין שם משיכה רוח חכמים נוחה הימנו

פליק מסכת שביעית

כל המטלטלין, נקנין במשיכה. וכל המקיים את דבריו, רוח חכמים נוחה ממנו

All movable property can be acquired [only] by the act of drawing, but whoever fulfills his word, the sages are well pleased with him.

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות פו.

מבואר הש"ס
עם תוספות

עין משפט
ג"ר בצורה

ומן הכתובה היא נוסה: ודאי דאמריהו כ"ר. לשון שלמה הוא אמת הוא ששומעו שלמה אומרם דבר זה של חסיה דמטותיהן ליה ללוה למכרה והלא המלוה עיקר סמך של על הקרקע: תודה שנתתי בשבד כוכבים הודו מעות היה לו לפרוע ואומר של עובד טכסם הט: לדיודך דאמרת כ"ר. נחמקת ערכין כפי' שום הימיון (דף כ"ג): פרישת בעיה מצוה. מזה עניו לפרוע חוב ולאמת דבריו לכתיב הין זקק שיהא הן שלך זקק ואלו שלך זקק (נא אמת דף כ"ג): בשם הרב"ם אבודים. דלוקה ארבעים: (פי' פי' רש"י טולין קלג. טד טס ק"י. דיה ספסלה): מכין

התם לפיטל דלית ליה זיו"ט: **לאשה** לא יזבין לה מיט יותר משתאמי רובה וישא אישה רובה וינשא. ואל"ת דלמדין לעיל (דף ה'.) לכתובה אשה משום חניה ואפי' ר' גמיון לא פליג אלא כשהע"ת הוא טושל אבל שיהא שין מודה ויהיבין לכתובה אשה ויזין רביט חס דהכא יהיבין לבעיה משום דליכא טעמא דנעילת דלת ובאשה לא שייך נעילת דלת כדלמדין ויתר משהאיש רובה לישא אשה רובה לנשא אבל למיל דלאחר מיתה ליכא נעילת דלת דמיתה לא שכיחא כדלמדין סהקין (נעין ג.) דלא מסיקא דעתייה דמלוה דמית ליה ונפלי נספי קמי יומי עדישא כחומת

פירוש המשניות להרמב"ם
ואמרו ע"ה (ב"מ פ"ד דף כ"ג) איפת זקק והין זקק הין שלך היה זקק ר"ל כשתרבו דכו השליפהו לסוב: פליקא לה מסכת שביעית

שיובה כתובות דף פ"ו ע"א **מקובצת**

וז"ל תלמידי רבינו יונה ז"ל: פרש"י ז"ל דנפקא לן מכתוב והין זקק וכו' והר"י מקורביל הקשה עליו דהא מהאי קרא נפקא לן דברים יש בהן משום מחוסרי אמנה ע"כ נראה דנפקא לן מכתוב והאיש אשר אתה נושה בו יוציא אליך את העבוט החוצה דמשמע שעליו להוציא בעל כרחו. ע"כ.

Paying back a loan is a mitzvah. If a person says ill opt out of doing a mitzvah, bet din coerces him.
Which mitzvah?

1. Rashi says אין צדק keeping your word.
2. The shita says that the pasuk that talks about the borrower giving a collateral.

Halacha:

שולחן ערוך חושן משפט הלכות מקח וממכר סימן רד סעיף ז

הנושא ונותן בדברים בלבד, הרי זה ראוי לו לעמוד בדבורו אף על פי שלא לקח מהדמים כלום, ולא רשם ולא הניח משכון. וכל החוזר בו, בין לוקח בין מוכר, אף על פי שאינו חייב לקבל מי שפרע ה"ז ממחוסרי אמנה ואין רוח חכמים נוחה הימנו

סמ"ע סימן רד ס"ק יב

ראוי לו לעמוד בדיבורו. דרשו רבותינו ז"ל [שם מ"ט ע"א] אמ"ש [ויקרא י"ט ל"ו] אין צדק, שיהא הן שלך צדק, ואפילו נתיקר השער ס"ל להרמב"ם [המובא בציונים אות ט'] והמחבר דלא יחזור בו, משום הכי כתבו סתמא, אבל הרא"ש [ב"מ פ"ד סי' י"ד] והטור [סעיף י"א] ס"ל דאם חוזר בו המוכר משום יוקרא והלוקח משום זולא לית לן בה, ע"ש ובדרכי משה [שם]:

Maran follows the opinion of Rabbi Yochanan, one who does not keep his words is lacking trustworthiness and he does not have the Rabbis backing.

It's a dispute Rambam and Rosh If one is backing out due to the price changing.

ר' יונה

קפב החלק החמישי. האומר לחברו כי יטיב עמו ויתן לו מתת. ועודנו מדבר עמו. עם לבבו ישיח שלא לתת. ונאמר ותהלים לד. ידו נצר לשונך טרע ושפתיו מדבר מרמה. ופרשו רבותינו זכרונם לברכה וב"מ ס"ט. א' שלא ידבר אחד בפיה ואחד בלב. ועוד אמרו ז"ל וירושלמי ב"מ. פ"ד. ה"כ) דברים איך-בהם משום מחסרי אקנה אם יחזור מדבריו. ובלבד שיהא אומר בפיה (גומר בדעת.

The fifth category of liars is that someone who tells his fellow that he will do something good for him or give him a gift, and even while he is speaking to him about this, he plans in his heart not to do or give it¹. One should not speak one thing with his mouth and plan another thing in his heart. Failure to abide by one's words does not constitute a lack of trustworthiness provided that he meant what he said at the time he said it.

Rabenu Yonah holds like the lenient opinion (Rav) one can back out, if he initially sincerely meant it.

¹ He can, if he wishes, do exactly what he said he would do, though he plans not to. His words are thus false on account of his intention alone.